दायापवर्तन n. *das Entziehen des Erbtheils* 193,8.

*दायित Partic. vom Caus. von 1. दा.

दायिन् Adj. 1) am Ende eines Comp. *a) gebend, schenkend, verleihend. — b) hergebend, abtretend. — c) gewährend, bewilligend, gestattend. — d) übergebend, überreichend. — e) thuend, bewirkend, verursachend, vollbringend* Bâlar. 109,14. — 2) *mit Acc. *zu zahlen verpflichtet, schuldig.*

1. दार 1) Adj. *aufwühlend* in भू°. — 2) m. *Riss, Spalte, Loch.* — 3) f. दारी *Riss, Schrunde.*

2. दार 1) m. Sg. (Âpast. 1,14,24. 26,11) und Pl., f. आ (Bhâg. P.) und n. Pl. (nur Spr. 4805, v. l.) *Eheweib.*

दारान् कर् oder प्र-कर् (67,13) *ein Weib nehmen.* — 2) *das 7te astrol. Haus* Utpala zu Varâh. Bṛh. 1,20.

1. दारक 1) Adj. (f. °रिका) am Ende eines Comp. *zerreissend, zerspaltend.* — 2) *m. *Schwein.* — 3) f. °रिका *Riss, Schrunde.*

2. दारक 1) m. *Knabe, Sohn; Thierjunges.* Du. *zwei Knaben* und auch *ein Knabe und ein Mädchen.* — 2) f. दारिका und दारकी (Bhâg. P.) *Mädchen, Tochter.* — 3) *f. दारिका *Hure.*

3.*दारक m. N. pr. = दारुक 1) *a).*

दारकर्मन् n. *das Nehmen eines Weibes, Heirath* 71,26.

दारकाचार्य m. *Schulmeister* Lalit. 166,9.

दारक्रिया f. = दारकर्मन् Karaka 1,11.

*दारगव n. Sg. *Weib und Kühe.*

दारग्रहण n. = दारकर्मन्.

दारण 1) Adj. (f. ई) *bersten machend, zerspaltend, zerreissend;* das Obj. im Gen. oder im Comp. vorangehend. — 2) f. ई Bein. der Durgâ. — 3) n. *a) das Berstenmachen, Zerreissen, Oeffnen. — b) das Bersten, Aufspringen. — c) ein Mittel zum Oeffnen. — d) *Strychnos potatorum.*

दारद 1) *Adj. (f. ई) *aus* Darad *stammend.* — 2) m. *a) *ein best. Gift. — b) *Quecksilber. — c) *Meer. — d) *Metron. von दरद. — e) Pl. N. pr. eines Volkes. — 3) *m. n. *Mennig.*

*दारदिका f. Metron. von दरद.

दारपरिग्रह m. *das Nehmen eines Weibes, Heirath.*

*दारपरिग्रहिन् Adj. *ein Weib nehmend, heirathend.*

*दारबलिभुज् m. fehlerhaft für द्वार°.

दारव Adj. (f. ई) 1) *hölzern* Gaut. — 2) *von Holz kommend* (Geruch).

दारवीय Adj. 1) *hölzern.* — 2) *von Holz kommend, dem Holze entsprungen* (Flamme) Bâlar. 41,10.

दारसंग्रह m. = दारपरिग्रह.

दारसुत n. Sg. *Weib und Kind.*

दाराधिगमन n. *das Nehmen eines Weibes, Heirath* M. 1,112.

दारि 1) Adj. *bersten machend, zerspaltend* in वेणु°. — 2) *f. = विदारक.

दारिद्र (wohl fehlerhaft) und दारिद्र्य n. *Armuth, Noth.*

दारिन् Adj. *bersten machend, zerspaltend, zerreissend, zu Nichte machend;* das Obj. im Gen. oder im Comp. vorangehend.

1. दारु Adj. *zerbrechend.*

2. दारु n. 1) *Holzscheit, Holzstück, Pflock.* Einmal Acc. दारुम्. — 2) *Pinus Deodora.* — 3) **Erz.*

3.*दारु 1) Adj. *freigebig.* — 2) m. *Künstler, Handwerker.*

दारुक 1) m. N. pr. *a)* des Wagenlenkers von Kṛshṇa. — *b)* einer Incarnation Çiva's. — 2) *f. आ *Holzfigur, Puppe.* — 3) *n. *Pinus Deodora.*

*दारुकच्छ N. pr. einer Oertlichkeit.

*दारुकच्छक Adj. von दारुकच्छ.

*दारुकदली f. *eine wilde Pisang-Art.*

दारुकर्णिन् m. Bein. Bhavila's.

दारुकर्मन् n. *Holzschnitzerei* Kâd. 84,7.

*दारुकावन n. N. pr. eines *Waldes.*

दारुकि m. Patron. des Wagenlenkers Pradjumna's.

दारुकृत्य n. *die Bestimmung —, der Zweck des Holzes* Spr. 1461.

दारुकेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

*दारुगन्धा f. *ein best. Harz* Râgan. 12,33.

*दारुगर्भा f. *Holzfigur, Puppe.*

दारुज 1) Adj. *hölzern* Hemâdri 1,649,19. Agni-P. 38,32. — 2) *m. *eine Art Trommel.*

दारुण und दारुण 1) Adj. (f. आ und einmal ई) *a) hart.* — *b) rauh* (Wind). — *c) hart, rauh, unwirsch, streng, unbarmherzig;* von Personen, vom Gemüth, von Reden und Befehlen. — *d) hart, streng, heftig, intensiv, bedeutend;* von Schmerzen, Leiden und Erscheinungen aller Art. — *e) hart,* so v. a. *mit Leiden verknüpt, Leiden im Gefolge habend, schmerzhaft.* — *f) schrecklich, fürterlich, Grauen erregend.* — *g)* *am Anfange eines Comp. und दारुणम् Adv. vor einem Verbum fin. als Ausdruck des *Lobes.* — 2) *m. *Plumbago zeylanica.* — 3) n. *Härte, Hartherzigkeit, Strenge.*

दारुणक m. *eine Krankheit des Haarbodens.*

दारुणकर्मन् n. *energisches, Schmerzen verursachendes Einschreiten* (bei Krankheiten).

दारुणता f. 1) *hartes, rauhes, unfreundliches Wesen.* — 2) *grauenvoller Zustand, Fürchterlichkeit.*

दारुणात्मन् Adj. *hartherzig, grausam.*

दारुणाय्, °यते *sich hart —, sich unbarmherzig zeigen.*

दारुण्य n. *Härte.*

दारुतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

दारुनिशा f. *Curcuma aromatica* oder *eine andere Species* Râgan. 6,203. Karaka 6,6.

*दारुपत्त्री f. *Balanites Roxburghii* Râgan. 6,72.

दारुपर्वत m. N. pr. eines Palastes Veṇis. 27,14.

दारुपात्र n. *Holzgefäss* Mân. Çr. 1,1,3.

*दारुपीता f. = दारुनिशा Râgan. 6,203.

दारुपुत्रिका und *°पुत्री f. *Holzpuppe, Holzfigur.*

*दारुफल *Pistacie* (*Baum* und *Nuss*).

दारुफलक n. *Fensterladen* Hem. Par. 2,553.

दारुब्रह्मरस m. *eine best. Arzenei, die viel Arsenik enthält,* Mat. med. 40.

*दारुमत्स्याङ्घया f. *Eidechse* Râgan. 19,60.

दारुमय Adj. (f. ई) *hölzern.* योषा, स्त्री, नारी *Holzpuppe.* चिति f. *ein Scheiterhaufen von Holz.*

*दारुमुष्याङ्घया oder *°ष्याङ्घा f. *Eidechse.* Richtig wohl दारुमत्स्याङ्घया.

दारुमुच *weisser Arsenik* Mat. med. 39.

दारुमूखा (wohl °मूषा) f. wohl dass. Bhâvapr. 3,25.

दारुयन्त्र n. *eine hölzerne Puppe, deren Glieder durch Fäden in Bewegung gesetzt werden.*

दारुवर्मन् m. N. pr. eines Mannes Mudrâr. 43, 11 (73,11).

*दारुवक् Adj. *Holz führend.*

दारुशैलमय Adj. (f. ई) *hölzern oder steinern* Agni-P. 38,44.

दारुषट्क n. *eine best. Mixtur* Bhâvapr. 4,34.

दारुसिता f. *Zimmet* Bhâvapr. 1,188.

*दारुस्त्री f. *Holzpuppe.*

दारुहरिद्रा f. = दारुनिशा Râgan. 6,202.

*दारुहस्त (Gal.) und *°क m. *ein hölzerner Löffel.*

दारोदर Adj. *mit dem Spiel in Verbindung stehend.*

*दार्घसत्त्र Adj. *mit einem langwährenden Opfer in Verbindung stehend.*

दार्ढ्युत 1) m. Patron. von दृढ्युत. — 2) n. Name eines Sâman.

दार्ढ्य n. 1) *Festigkeit.* — 2) *Kräftigkeit.* — 3) *Festigkeit des Charakters, Standhaftigkeit.* — 4) *Festigkeit,* so v. a. *Befestigung* (des Ruhmes z. B.). — 5) *Befestigung,* so v. a. *Bekräftigung, Bestätigung* Kap. 6,23.

दार्तेय 1) *Adj. दृतौ भवः. — 2) m. Patron. von दृति.

दार्डर 1) Adj. (f. ई) *a) froschartig.* — *b) von einem Frosche herrührend* (Biss) Karaka 6,23. — *c) zum Gebirge* Dardura *gehörig* R. 2,15,33. — 2) *n. *a) eine sich von links nach rechts wendende Muschel.* — *b) Lack.* — *c) Wasser.* — *d)* = दर्डरधर्म.

दार्डरक Adj. (f. रिका) *einem Frosche gehörig.*